

ТАҚРИЗ

ба автореферати рисолаи Нарзуллоев Ҳайбуло Саъдуллоевич дар мавзуи «Шароитҳои педагогии ташкили тарбияи шахрвандии хонандагон тавассути худомӯзӣ» барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои педагогӣ аз рӯи ихтисоси 13.00.05 – Назария, методика ва ташкили фаъолияти фарҳангӣ-иҷтимоӣ (13.00.05.03 – Педагогикаи иҷтимоӣ ва худшиносӣ)

Оид ба масъалаи ташкили тарбияи шахрвандии хонандагон як қатор таҳқиқоти илмӣ гузаронида шудаанд, ки имконияти гузоштани заминаҳои илмӣ асоснокшударо барои муайян намудани шароит дар заминаи муассисаҳои таълимӣ медихад.

Барои ташкили тарбияи шахрвандии хонандагон бояд чунон низоми ақидаю муносибатҳо ташкил карда шаванд, ки қоидаю принсипҳои асосии он барои ҳамаи зинаҳои таҳсилот якхела бошад ва муттасил дар тарбияи насли наврас тарбияи шахрвандиро таъмин намояд. Аз ҷиҳати ин, гуногунии онро барои ҳамаи типҳои муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ ҷумҳурӣ нигоҳ доштан муҳим аст. Имрӯз ҳам дар қисми мактабу маориф ба ин масъала эътибори хоса дода мешавад. Мавқеи он дар байни соҳаҳои дигари тарбия торафт маҳкамтару устувортар мешавад, чунки тақозои давраи гузариш ба иқтисоди бозоргонӣ чунин аст.

Дар рисолаи пешниҳодшуда андешаҳо оид ба масоили назариявӣ ва методологӣ, баррасӣ ва муқоисаи вазъияту мушкилоти ташкили тарбияи шахрвандии хонандагон тавассути худомӯзӣ баён шудааст.

Асоси таҳқиқоти унвонҷӯро баррасии озмоишҳои илмӣ равшаншиносии олимони ватанию хориҷӣ оид ба ташкили тарбияи шахрвандии хонандагон тавассути худомӯзӣ ташкил додааст. Ҳалли масъалаи мазкурро унвонҷӯ дар натиҷаи қисми илмӣ назариявӣ ва амалӣ оид ба мавзуи мазкур дар муқаддима, ду боб ва қисми баъди он нишон додаст.

Муҳаққиқ қайд менамояд, ки шахрвандӣ категорияи ахлоқие махсуб меёбад, ки аз сифатҳои фардӣ шахрвандии шахс ҷудонопазир аст. Дар дараҷаи шахсият хусусиятҳои муҳимми устувори инсон зохир мегарданд, ки дар ҷаҳонбинӣ, идеалҳои ахлоқӣ ва меъёрҳои рафтор ифода меёбанд. Дараҷаи баланди шахрвандиро шуури ҷамъиятӣ ташкил менамояд, ки дар авзою ҳиссиёт, баҳодихӣ ва дар муносибат ба халқи

худ, тарзи зиндагӣ, таърих, фарҳанги ӯ, ба давлат ва системаи арзишҳои асосӣ зоҳир мегардад.

Дар муқаддимаи қор муҳимияти мавзӯ, мақсади таҳқиқот, мақон, фарзия, вазифаҳои дар назди худ гузошта, кушодани усулҳои таҳқиқ, истифодаи навгониҳои илмӣ, моҳияти назариявӣ ва амалии қор, ки асоси диссертатсияро муайян мекунад, зарурияти амалӣ кардани онҳоро дар таҷриба ифода мекунад.

Дар боби якум - «Таҳқиқи масъалаҳои педагогӣ-назариявӣ таҳқиқи тарбияи шахрвандии хонандагон тавассути худомӯзӣ» - ҷанбаҳои назариявӣ таҳқиқи тарбияи шахрвандии хонандагон дар илми педагогика таҳқиқ карда шудааст. Дар боби мақсуд масъалаҳои мазмуни тарбияи шахрвандии хонандагон тавассути худомӯзӣ, ташкили тарбияи шахрвандии хонандагон тавассути худомӯзӣ дар муассисаҳои таҳсилоти миёнаи Ҷумҳурии Тоҷикистон низ мавриди баррасӣ қарор гирифтааст.

Қайд мегардад, ки анъанаҳои таърихию фарҳангии халқи тоҷик, имкониятҳои рушди шахсияти онҳо тавҷаб ба арзишҳои умумибашарӣ сарчашмаи абадӣ ба шумор мераванд, ки тамоюлҳои асосии қорҳои таълиму тарбияро дар муассисаҳои таҳсилоти миёна муайян менамоянд ва чунин ташаббусҳои бисёр муҳимро ба мисли кишваршиносӣ, таҷдиди ёдгориҳои таърихию фарҳангӣ ва ҳифзи онҳо ба амал меоранд, барои рушди осори бадеӣ ва ҳунарҳои мардумӣ мусоидат мекунанд.

Вазифаи ҳар як омӯзгор дар соҳаи тарбияи ахлоқӣ, таъдил додани талаботҳои зарурии ҷомеа ба манфиати дохилии ҳар як хонанда мебошад. Дар назди маорифи халқ вазифаҳои бисёр ҳам ҷиддӣ гузошта шудааст, ки яке аз онҳо эҳёи маориф ва мактабҳои миллӣ мебошад. Дар асл, шартҳои зарурии рушди мактабҳо худшиносии миллӣ буда, мактаб дар ҷомеаи мо набояд аз пояҳои миллӣ, таърих ва забони модарӣ дур бошад.

Муаллиф қайд мекунад, ки тарбияи шахрвандӣ дар худ ҳамаи зинаҳои қорҳои тарбиявӣ, оғоз аз оила, муассисоти таълимӣ, меҳнатӣ, коллективҳои низомӣ ва ғайра то мақомоти олии давлатиро фаро мегирад. Он ташкили ҷорабинҳо доир ба тарбияи шахрвандиро ҳам дар сатҳи давлатӣ ва ҳам дар сатҳи минтақавӣ, дар сатҳи коллективҳои ҷудогона ва ҳам гузарондани қорҳои тарбиявӣ инфиродӣ бо хонандагони ҷудогоноро талаб менамояд.

Ба андешаи муаллиф барои тарбияи шахрвандии хонандагон тавассути худомӯзӣ истифодаи бозихо хеле муҳим мебошанд. Чунин

бозиҳое ғоидабахшанд, ки дар онҳо ашӯи аз ҷиҳати шакл монанд, вале аз ҷиҳати ҳаҷм мутафовит ба кор бурда мешаванд, инчунин бозиҳо бо интиҳоби ашӯи дорои ранги интиҳобшуда ҳам дар ин кор ғоидабахш доништа мешаванд. Бозӣ баҳши табиӣ тарбияи шаҳрвандии хонандагон дар оила тавассути худомӯзӣ, асоси ҳиссиёти ғараҳбахш бо шумор мервад, ки нерӯи бузурги тарбиявӣ дорад. Маҳз барои ҳамин дар кори худ мо ҳама вақт бозиҳо, ҳам бозиҳои таълимӣ ва ҳам бозиҳои мардумиро, ба кор мебарем.

Инчунин муаллиф дар ташкили тарбияи шаҳрвандии хонандагон нақши оила, ҳунарҳои мардумӣ, телевизион, рӯзномаю ва маҷаллаҳо, адабиёти бадеӣ, интернет, дарсҳои устои коршиносон (мастер - класс), расму оин ва анъанаҳои миллиро пояи ғазои ахлоқӣ – маънавӣ мешуморад.

Дар боби дуюм – «Моделӣ педагогии тарбияи шаҳрвандии хонандагони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи Ҷумҳурии Тоҷикистон тавассути худомӯзӣ» - модели тарбияи шаҳрвандӣ тавассути худомӯзӣ муайян карда шудааст. Ҳамзамон дар боби мазкур масъалаҳои модели тарбияи шаҳрвандии хонандагон тавассути худомӯзӣ, ташкили тарбияи шаҳрвандии хонандагон тавассути худомӯзӣ дар оила, самарабахшии мундариҷа ва модели тарбияи шаҳрвандии хонандагон тавассути худомӯзӣ баррасӣ гардидааст.

Худомӯзӣ ғаъолияти мустақилонаи огоҳона ва мунтазами инсон аз болои худ ба мақсади ташаккули хусусиятҳои зарурии шахсӣ ва касбӣ, тарбияи сифатҳои баланди маънавӣ, дарёфти камолоти ҷисмонӣ, таҳким баҳшидани қобилияту малакаҳои касбӣ, аз худ кардани малакаи идора намудани раванди худтакмилдиҳӣ дар асоси таҷрибаи худ ба шумор меравад.

Муаллиф диққати асосиро ба корҳои илмию таҳқиқотии олимони кишвар ва хориҷи он оид ба масъалаи мазкур равона карда, қайд кардааст, ки ташкили тарбияи шаҳрвандии хонандагон ҳамчун унсури тарбияи иҷтимоӣ дар раванди таълиму тарбия ва мутобиқшавии хонандагон ба ҳаёти иҷтимоӣ дар ҷаҳорҷӯбаи ташкили тарбияи шаҳрвандии хонандагон хусусиятҳои ҳоси худро дорад.

Бояд қайд кард, ки мазмуни таҳқиқоти диссертатсионӣ бо соҳаи зерини шиносномаи ихтисоси 13.00.05 – Назария, методика ва ташкили ғаъолияти ғараҳангӣ-иҷтимоӣ (13.00.05.03 – Педагогикаи иҷтимоӣ ва худшиносӣ) пурра мувофиқат мекунад.

Барои боз ҳам беҳтар гардидани мазмуну муҳтавои кори диссертатсионӣ баъзе тавсияҳои хешро пешниҳод менамоем:

1. Хуб мешуд, агар унвонҷӯ ба таҳқиқоти олимони ватанӣ бештар таваҷҷуҳ менамуд.

2. Дар автореферат баъзе ғалатҳои имлоӣ, грамматикӣ ва техникӣ мушоҳида мегарадад.

Хулоса, автореферати диссертатсияи Нарзуллоев Хайбуло Саъдуллоевич дар мавзӯи «Шароитҳои педагогии ташкили тарбияи шахрвандии хонандагон тавассути худомӯзӣ» ба талаботи Низомномаи КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Тартиби додани дараҷаи илмӣ (қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267) ва Дастурамал оид ба тартиби барасмиятдарории диссертатсияҳо барои дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD)-доктор аз рӯйи ихтисос, номзади илм ва доктори илм, авторефератҳо ва мақолаҳои илмӣ чопшуда доир ба мавзӯи диссертатсия ҷавобгӯ буда, муаллифи он сазовори дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои педагогӣ аз рӯйи ихтисоси 13.00.05 – Назария, методика ва ташкили фаъолияти фарҳангӣ-иҷтимоӣ (13.00.05.03 – Педагогикаи иҷтимоӣ ва худшиносӣ) мебошад.

Муқарриз:

Доктори илмҳои педагогӣ,
профессор, мудири кафедраи забони русии
Донишгоҳи давлатии тиббии
Тоҷикистон ба номи Абуалӣ ибни Сино

Юлдошев У.Р.

21.08.2024

Суроға: ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ 139, Донишгоҳи давлатии тиббии Тоҷикистон ба номи Абуалӣ ибни Сино. Тел: 985296478.
E-mail: umarjon1958@mail.ru

Имзои У.Р. Юлдошев ро тасдиқ менамоем.

Сардори раёсати рушди кадрӣ
Донишгоҳи давлатии тиббии Тоҷикистон
ба номи Абуалӣ ибни Сино

Сафаров Б.И.